

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 13.

Indült Bétsből, Pénteken, Augustus' 13-dikán, 1830.

Frantzia Ország.

Azokról a' rettenetes történetekről, mellyek Párisban Jul. 27 dik, 28-dik, és 29-dik napjaiban estek, tellyes és rendes rajzolatot egy Journalban sem találhatni. De azt talán hamar is volna még várni; mivel annak majd tsak későbbben, a' rendnek és tsendességnek tökélfetes visszatérése után, az egyes töredékeknek, a' minémüeket most a' Journalok adnak, egybeszedetéseből kell készülni. Ad mindazáltal a' Messenger, egy hijjános ugyan (a' mint maga is mondja) és szoros rend nélkül való, de hív és pártra hajlás nélkül írott rajzolatot, melly isitt következik: „A' hartz (a' nép és a' katonaság között) Kedden 27-ikben kezdődött, délutáni 4 óraker, a' St. Honoré útszában. A' katonaság adott elsőben tüzet, a' nép tsak hamar felelt. Hirtelen fegyvert és puskaport szereztek az emberek; sokan, kik hajdan a' Nemzeti Gárdához tartoztak, megjelentek újra régi formaruhájokban, és a' többiektől lármás örvendezéssel fogadtattak. A' tüzelés egész éjjel tartott, a' lémpások az útszákon öszvetőrettettek, a' Strá'saházakat a' nép, a' hol tsak hozzáférhetett, széljelrontotta vagy felgyújtotta. — Szeredán 28-dikban, kihirdetett, hogy Páris Ostrom alatt van; az az hogy Marsal Marmont (mint a' kinek adta vala a' Király 25-ikben a' Párisi Osztály Kommandóját) nem engedi,

hogy Párisban más katonai hatalom álljon elő, az övén kívül. A' törvényszékek, a' Börze, minden némü Intézetek, bóltok, műhelyek 's a' t. bezárattattak. A' nép tábort formált; a' Polgárok felkeresvén a' fegyvermíveseknek 's kardosoknak házait, minden ott találtató fegyvert elvettek, hasonlóan a' théátrumokban is, de más semmit nem bántottak. — A' fő-taták ezen a' napon a' városháza mellett, a' Sz. Diene's kapujánál, és a' St. Mederic, d'Antoin, Prouvaires 's Montmartre Utszákon estek; ez utolsó útszában Marsal Marmont személyesen vezérlette a' katonaságot. Az Örházakat és katonai állásokat a' napnak folytában a' polgárság majd ostromlotta 's megvette, majd oltalmazta 's elvesztette, míg nem végre tsakugyan megtartaná kezében győzedelmesen. A' Polytechnicum Nevendékei mindnyájan fegyverben voltak, ök vezérlették a' népnek egyes csoportjait. A' legelső ágyúszó délben 12 edfél óraker esett, mint kezdete a' Greve piatzi (a' hol a' városháza esik) tüzes és véres tsatának, hol a' katonaságot 6 ágyúk segítették, mellyeknek durrogása, szakadatlan puskateatogással délutáni 4 óráig szüntelen tartott, a' midön a' nép kentelenítetett hátrálni. De félóra mulva ismét megújult a' tsata, és estvéli 8 óraker a' nép kezében volt a' városháza. Ekkor tájban kezdte el a' nép az útszáknak el-

rekesztését, felszedte a köveket halmokba rakva, gerendákat, lámpáskarókat, kőszikát, szekereket 's a' t. helyhetett keresztbe az útszákra, hogy a' katonaságnak közeledését megakadályoztassa. Legelsőbb ideig tartott a' hartz a' Louvre Kir. Palotánál, mellyet belől a' Svajtzer Őrizet, kívül egy erős Osztály Kir. Test Őrző Sereg védelmezett Artilleriájával, és a' megtámadókat visszatarthatta egész éjfélig, a' midőn a' hartz lassanként megszűnt és a' kifáradt nép, melly tizenegy órákig a' nálánál sok helyeken szamosabb és a' Munitiónak 's fegyvernek bőviben lévő rendes katonasággal pihenés nélkül hartzolt, kezdett megoszlan. A' népnak nagy része fegyvertelen volt, és több ízben megesett a' napnak folytában, hogy a' puskaporból 's töltésből kifogyott. Az ilyen lövés szünetkor, a' félrevert harangoknak szomorú hangját, és a' „fegyverre! fegyverre!“ buskiáltásokat lehet hallani. — 29 dikben reggeli 4-edfél órakor újra megszóllaltak a' lárma-harangok; és a' minden pillanatban erősebb Fegyverre! kiáltás jelentette, hogy a' nép újra gyülekezik egybe. A' zörögés, mellyet a' (Louvre) Palota mellett eső útszák köveinek feltörése és halmozása okozott, mutatja vala, hogy a' Megtámadás meg fog újíttatni. A' polgárságnak Artilleriája nem lévén, ezt az erős Őrizetű palotát, tsupán a' legnagyobb maga megerőltetésével lehet megvenni. A' Poulies útszák végen, a' Louvre bal oldalánál elkezdett a' nép 5-ödfél órakor, az útszák felcsúszott köveiből egy Melljvédet formálni. A' Svajtzerkatonák ide gyilkos tüzet intéztek, melly az egész munka ideje alatt, a' nélkül, hogy tsak egy pillantatig is megszűnne, szakadatlan tartott. Tizenegy óra tájban kész lett a' Melljvéd, és innét megnyitott a' leghevesebb tüzelés.

Kétszázán az Ostromlók között, nem gondolván a' rettenetes tüzzel és a' reájok záporoként hulló golyózárral, Éljen a' Nemzet! kiáltással betörték a' kaput, 's diadalmasan benyomultak a' palotába. Ezerenként követték őket a' többiek, és két órai hartz után tiszta lett a' palota minden katonáktól. — Másfelől, egy 5—6 ezer főből álló tsoport a' Tuileriakat ostromlotta. A' megtámadás az úgy nevezett Infante kertből történt. A' Kir. Gárda az első támadókat közel jöni engedte, és itt a' tsata a' mint kezdődött, egyszersmind el is végződött az Ostromlók földre terítésével. De új megtámadók termettek az elesteknek helyében; a' vas-rostélykerítés széljel rontatott. Ez a' nehéz munka, melly a' Polgároknak a' Tuileria birtokát megnyitotta, rendkívülvaló hirtelenséggel megesett. Angouleme Hercegné szobájából az ostrom alatt szüntelen lövöldöztek, a' honnét midőn a' nép, délutáni egy óra tájban, a' Palotát elfoglalná, a' nevezett szobában találtató Házieszközöket, Papírosokat, Írásokat (azok között Proclamatiók is valának, mellyekben a' katonák a' Polgárok ellen való hartzra tüzeltek) az ablakon ki hányták; de egyebet semmit a' Palotában nem bántottak. A' Tuileria megvétele végé lett a' hartznak, a' katonaságnak ki kellett a' városból távozni és minden helyeket a' Nemzeti Gárda foglalt el. —

Jul. 28-kán, midőn a' tsatázás a' katonák és a' nép között legkeményebben folya, öten a' Megyék Követei között u. m. Generalis Gerard, Gróf Lobau, Lafitte, Perrier Casimir és Marmont Urak oda mentek Marsal Marmonthoz. Lafitte Úr volt a' szószóló, és eleven rajzolatban elterjesztette a' Fő város siralmas állapotját a' Marsal Úrnak, a' mindenütt folyó polgar-

vért, és fegyverdurrogást mint valamely Ostromlott városban, kinyilatkoztatván, hogy Frantzia Országának Követei Ő tőle (a' Marsaltól) fognak számot kérni e' szomorú történetnek kárhozatos következesiről. A' Marsal Úr felelt: Katonabetsület engedelmeskedni. — „Polgárbetsület polgárt nem gyilkolni“ viszonozta Lafitte Úr. Akkor monda a' Marsal: De mik azok a' feltételek, mellyeket az Urak hoznak? — Lafitte Úr: „A' nélkül, hogy befolyásunkba nagyon is bíznánk, bátorzkodunk megígérni, hogy a' következő feltételek alatt minden vissza tér a' rendbe: 1) Viszsa vételése a' Jul. 25-iki törvénytelen Rendeléseknek 2) Elküldése a' Ministereknek 3) Egybehívása a' Kamaráknak Augúst. 5-kára. — A' Marsal Úr megengedte, hogy ő mint polgár a' Követ Uraknak gondolkozását nem kárhoztathatja, de mint katonának parantsolati vagynak, mellyeket kötelessége tellyesíteni, azonban azt megígéri, hogy az elszámált feltételeket félóra alatt a' Királynak eleibe terjeszteti. „Egyébaránt — szólla továbbá a' Marsal — kívánnak talán az Urak ez eránt Polignac Hertzeggel szóllani? ő itt közel van, megkérdezem, elfogadhatja e' az Urakat“ — Egy fertályóra mulva viszatért a' Marsal, valamennyire megváltozott ábrázattal és monda: Polignac Úr azt mondá, hogy az elszámált feltételek feleslegessé tesznek minden szóllalkozást. — „Igy hát Polgáriháború vagyon“ szólla Lafitte Úr. A' Marsal meghajtotta magát, és a' Követek eltávoztak.

Páris Aug. 3-kán. A' Revolutio Párisban elvégződött, a' rend és tsendesség a' Pő városban helyre állott. X Károly Király resignált, a' Korona Hertzeg hasonlóan lemondott a' Koronához való minden jussáról; mindketten kimennek az Országból. Marquis La ro-

che-Jaquélein tegnap, Aug. 2-ikán Párisba jött, hogy X Károly nevében Néki és Familiájának szabad utat és kísértetést kérjen a' határig. Őt Biztosok nevezettek ki, kik Őtet a' határig kísérik és útjának bátorságáról gondoskodjanak u. m. Marsal Mortier, Hertzeg Coigny, Schonen, Jacqueminót és Odillon-Barrot Urak. —

A' Párisban öszvegyülve lévő Követek a' következő Nyilatkoztatást bocsátották a' Frantzia Nemzethez: „Frantziák! Frantzia Ország szabad. A' határtalan hatalom felemeli vala zászlóját; a' Párisi vitéz nép leverte azt. Páris, megtámadtván, a' szent ügynek — melly a' Választásokban hijjában győzött — megnyerte fegyverrel a' győzedelmet. Egy, a' mi jussainkat bitangoló és a' mi nyugodalmunkat megzavaró Hatalom fenyegeti vala a' szabadságot és a' rendet; mi viszatérünk a' szabadságnak és rendnek birtokába. Nints többé aggódás szerzett jussaink eránt, nints többé választófal közöttünk és a' még hibázó jussaink között. — A' hazának első szükségema, egy Igazgatás, melly ezen javakról minékünk halasztás nélkül erős zálogot adjon. — Frantziák! Azok a' ti Követeitek között, kik már Párisban valának, öszvegyültek és a' Kamara rendes Közbejövetelének várásában, meghívták Orleans Hertzeg Urat, — egy Frantziát, a' ki minden időkben tsupán mellette hartzolt Frantzia Országának — hogy a' Királyság Főhelytartójának tisztjét gyakorolná. E' volt az ő szemeikben a' legbátorságosabb eszköz, melly a' legtörvényesebb Oltalmazásnak diadalmát a' békesség által hirtelen végrehajtsa. Orleans Hertzeg barátja a' Nemzeti Constitutionalis ügynek, mindenkor annak Interesszeit vedelmezte, annak principiumait vallotta. Ő tisztelni fogja jussainkat, mert a' Magáélt tsak tőlünk

fogja venni. Megszerzünk törvények által minden megkívántató Zálogokat a' szabadságnak erőssé és maradandóvá tételére. A' Nemzeti Gárda vissza állittatik, a' Nemzeti Gárdisták megkérdetnek Tisztjeiknek választásában; a' Megyebeli és városi dolgoknak igazgatásában szavok leszen a' polgároknak; Jury lesz a' Sajtó-vétségeinek megítélésére; törvényesen elintéztetik a' Ministereknek és az Igazgatószerék alsóbb tisztjeinek felelése; a' katonáknak állapota törvényesen bátorságba helyeztetik (t. i. a' Penzióra nézve); újonnan kell választani azoknak a' Követeknek, kik Status tisztségre emeltelnek; — végezetre megszerezzenk Institutioinknak, egyetértésben a' Status Fejével, mindazokat a' kifejléseket, mellyek szükségesek. — Frantziák! Az Orleáni Hertzeg már szólott maga, és beszédje olyan, a' minémű egy szabad Országhoz illik: „A' Kamarák öszve fognak gyűlni, — így szólott (a' már tudva lévő Nyilatkoztatásában) és gondoskodni azokról az eszközökről, mellyek a' törvény hatalmát és a' Nemzet jussainak fenntartását bátorságba helyeztessék. A' Charta jövendőben Igasság leszen.“ — (Itt következnek a' 60 Követeknek aláírásai: Milleret, Ternaux, Benj. Constant's a' t.

Jul. 51-kén öszvegyűltek a' Párisban lévő Követek Lafitte Ur előlülése alatt. Az ülés tárgya vala az Orleáni Hg meghívására kiküldött Biztosságnak kihallgatása. Az Elölülő megkéri Guizot, Constant, Villemain és Berard Urakat, hogy a' Titoknokságot vigyék. Generalis Sebastiani szöll: „Uraim, a' Követség, mellynek szerentsém vala egyik tagja lenni, felméne tegnap a' Királyi palotába. Ó Kir. Hertzegsége nem volt ott; hátorkodtunk azért hozzá egy levelet küldeni, mellyben a' Gyűlés végezését nékie megírtuk. Az Orleáni

Hertzeg sietett Párisba, estve 11 órákor megérkezett. A' Követség ezt megértvén, ma reggeli 9 órákor hozzá felméne. A' Hertzegnek szájából jött szavak a' rendnek és a' törvényeknek szeretetét bizonyították és azt az égő kívánságot, hogy Frantzia Ország a' polgári és külső háborúnak ostorától megoltalmaztassék, az Orzágnak szabadságai bátorságba helyeztettesenek, és a' Chartából — a' mint Ó Kir. Hertzegsége nyílt és szabad lelkű Proclamatiojában maga mondja — valahára Igasság származtassék; mert eddig pusztá hazugság volt (Tetszés). Az Elölülő kérdi, nem kellene e' egy nyilatkoztatást bocsátani Frantzia Orzághoz? Nem látják a' Követek illendőnek, megmondani az Orzágnak, mit gondoljanak Uraságtok e' terhes környűállások között? — Ez a' javallat egy akarattal elfogadtatott, és a' Nyilatkoztatásnak megírása Guizot, Villemain, Berard, és Constant Urakra bízattatott. Addig az ideig míg a' munka elkészülne az Ülés felbeszélkaszatlik. — Az Ülésnek újonnan kezdődésekor felolvassa az Elölülő azokat a' tudósításokat, mellyek az Orleáni Hertzeg kifüggesztett Nyilatkoztatásának következései felől hozzája érkeztek. A' Közönségnek egy része nagy békételességet mutatott, Orleans Hg ellen, mellynek okát abban keresték, hogy a' Nyilatkoztatásnak Datuma nem volt feltéve sem a' Municipalis Biztosságtól contrasignáltatva nem vala. Perseil Ur felette szükségesnek ítéli, hogy erről a' Főhelytartó egyszeriben tudósíttassék, és kérettessék meg, hogy a' Kamarának egy Követségétől kesértetve, a' Fővárost járja meg; vagy pedig Contrasignáltatni kell a' Nyilatkoztatást Generalis Lafayette Urral, mint a' kinnek neve a' békételességet legkönnyebben megosztalja. Jacqueminot Ur: Az első ha-

marébb megesik és bizonyosabb. Hívjuk meg Ö Kir. Hertzegségét, hogy ebben a pillantásban üljön lóra és mutassa meg magát a népnek. Laborde Úr; En úgy gondolom, a háborodást az Urak nagyitva nézik, elég lesz az annak letesdítésére, ha a Követek az Ülés végével a Királyi Palotába felmennek. — Sokan egyszerre: Menjünk mindjárt, menjünk mindnyájan! — Bernárd Úr: Nem jól nagyon tudósítatva Laborde Úr, a zúgás és felháborodás valóban nagy, veszedelmes hírek repesnek, kivált a város háza körül. Mindenfelől: Menjünk, menjünk! Az Elölülő: Uraim! ne hirtelenkedjünk ilyen komoly környüállások között (A Ház megtesdisededik). Dupin Úr azt hiszi, hogy mihelyt a Követek a Város-házánál megjelennek, egyszerre elhallgat minden zúgás és megszlik minden békételenség. Delessert Úr jelenti, hogy a Titoknokok elvégezték a munkát. (Halljuk! Halljuk!) — Guizot Úr felmegyen a szőlőszékbe és felolvassa (az oda fejjebb közlött) Nyilatkozatást a Frantzia Nemzethez. Közönséges tetszes szakaszja félben ottan ottan az olvasást, és végét zajostetszéskiáltás követi. A Gyűlés meghatározza, hogy több ezer példányokban nyomtattassék ki, és a Követek mindnyájan együtt menjenek fel a Királyi Palotába. Az Elölülő azt az észrevételt teszi, hogy azt sokaknak p. o. néki is, az egésze nem engedi (a lába fáj). Sokan: „Menjünk mindnyájan! igen, igen; az Elölülő elől; vitesse magát kotsi-székben.“ Constant Úr: „En ide is úgy jöttem.“ Az Elölülő: „Jól van, legyen úgy. En mégyek elől, Constant Úr utól.“ (Tetszés és Nevetés). A Követek a Gyűlésházból, újjongató népsokaságtól környékeztetve, felmennek a Királyi Palotába, a hol Lafitte Úr a Nemzethez intézett Nyilat-

kozatást Orleans Hertzeg előtt felolvassa; a Hertzeg figyelemmel halgatta, és reá szüntelen tetszést intett. „Adja ide az Úr — monda végre Lafitte Urnak — beszédjét; e leszen az én Archivumomnak legszebb Documentuma.“ Annakutána lóra ülven a Hertzeg megindult a Városházához a Követektől kísértetve: Abban a pillantásban, melyben a Hg a Királyi palotát elhagyta, a Palota ablakaiból 20 galambok repültek ki hármás színű pánklikákkal ékesítve. A Hertzeg mindenütt nyájasan köszöntötte az embereket, és kezet nyújtott a közel állókhoz. A Város házánál Generalis Lafayette a Municipalis Biztonságtól környülvéve, fogadta a Hertzeget; szívesen megölelték egymást, mint jó barátok a ditsőséges Revolutionnak hajnala óta. A nagyszalában egy a Követek közzül, Viennet Úr, egy felette szabad beszédet intézett a Hertzeghez, ki is reá azt felelte, hogy mint Frantzia sajnálja az Országon elkövetett törvénytelen bántást, mint Printz boldognak tartja magát, ha a Frantziának javára valamit tehet, elszámlálta egyszersmind mind azon zálogokat, melyek az Orzágnak jövendőbeli szabadságát erőssé tejjendik. Ezen elszámláláskor Lafayette Urnak tiszteletes képét megvidámodni láttuk, és kezét a Hertzegéhez közelítven azt megilletődve megszorította. — Nem lehet leírni azt az Enthusiasmust, mely a népet elragadta, midön a Hertzeg a Város háza ablakához lépven a hármás színű zászlót, ditsőségünknek és szabadságunknak Symbolumát lobogtatta. —

A Courrier Français azt mondja, hogy a Városházánál azok között, kik a Hertzeghez megszöllaltak gondolkozásaiknak kijelentésére, Dubourg Generalis így szóllott: „Reményljük, Hertzegséged megtartja Esküvését; ha

— nem, megfogja látni mi történik.“ A' Hertzeg elevenséggel így válaszolt: „Uram, a' fenyegetés felesleges vala, az Úr nem esmér engem, én Frantzia vagyok, hetsület érző; a' jövendő megfogja mutatni, hogy be tudom e' tölteni ígéreteimet.“ —

Páris példáját a' több városok követték; a' Nemzeti Gárda mindenütt felállítatik, 's a' három színű zászló kifüggesztetik. Név szerént Lyon, Metz, Nancy, Tours, Verdun, Chalons, Auxerre, Strasbourg, Caen, Amiens, Troges 'sa't. Városokban az új rend már fent áll. Lille városában, hol a' vasasok regementje eleinte ellentállott az új rendnek, véres jelenések történtek.

A' Moniteur Aug. 1, 2, és 3-ik napjairól, számos Rendeléseket hirdet, mellyeket a' Kir. Főhelytartó Orleans Lajos Filep a' napokban kiadott. Ezek közzül egy különösen nevezetes, az t. i. mellyben a' politikai Sajtó vétségekre hozott ítéletek megsemmisítetnek, és az efele vétségekért rabságban ülő személyek szabadon bocsátatnak.

A' Parlament Párisban Aug. 3-dikán megnyitott. A' megnyitó beszéd, mellyet Orleans Hertzeg a' Királyságnak főhelytartója ez alkalmatossággal tartott, itt következik:

„Pair Urak, és Követ Urak! Páris, megzavartatván nyugodalmában a' Chartanak és a' törvényeknek fájdalmas megrontása által, hősi bátorsággal oltalmazta azokat. E' véres hartznak közepette nem volt meg többé egy is a' társaságos rend zálogai közzül. A' személyek, a' Sajatok, a' jussok, minden a' mi kedves az embereknek és a' Polgároknak a' legnagyobb veszedelemben forogtak. Ezen távolléteben minden nyilvános hatalomnak, hozzám fordult Polgártársaimnak kívánsága. Ok engem méltónak ítélték

arra, hogy, a' Haza boldogságán velek együtt munkálódjam; meghívtak, hogy a' Királyság Főhelytartójának tisztjét gyakoroljam. Az ő ügyök én előttem igazságosnak tetszett, a' veszedelmek mérhetetleneknek, a' szükség parantsolónak, kötelességem szentnek. Siettem e' vitéz népnek közibe, familiámtól kísértetve, és ama színeket, mellyek a' szabadság diadalmát közöttünk másodszor jelentik, hordozva. Siettem elő, erősen eltökélvén magamban, hogy mindent megtégyek, a' mit a' környülállások ezen helyzetetésemben tőlem kívánnának, a' törvény hatalmának vissza állítására. a' fenyegetett szabadságnak megmentésére, és olly nagy gonoszok visszatérésének meggátlására — örökre bátorságba helyeztetetvén ama Chartanak ereje, mellynek a' hartzbankiáltott neve a' győzedelemnek utánna is kiáltatik. E' nemes szándéknak betöltésében a' Kamaráknak kötelessége engemet vezérteni. Minden jussoknak maradandóan le kell zálogoltatni; azoknak tellyes és szabad gyakorlására megkívántató Intitutioknak a' szükséges kifejlést meg kell nyerni. Szívemből és meggyőződésből a' szabad igazgatással tartván, előre vonom innét a' következeseket. Ugy gondolom, hogy az Uraknak figyelmeztességét még ma függesztenem kell a' Nemzeti Gárdának Organizatiojára, a' Jurynek felállítására a' Sajtó vétségeiben, a' Megyei és Kösség-Igazgatásnak elintézésére, és mindeneknek előtte a' Chartanak ama 14 dik tzikkelyére, melly olly utálatos módon elmagyaráztatott. Ezen gondolkozásban megnyitom Uraim! az Ülést. — A' multat fájlalom, sajnálom a' szerentsétlenséget, mellyet örömet eltávoztattam volna — de, a' Fő város és minden Frantzia Városok ezen felemelkedésének közepette, a' minden kútsapongástól tiszta ellentállás után tsu-

da gyorsasággal újra feleledő rendnek látására méltó Nemzeti kevelység fogja el szívemet, és a' Haza jövődjére bizodalommal vetek pillantatot. Igen, Uraim, ama Frantzia Ország, melly előttünk olly drága, boldog és szabad fog lenni; meg fogja mutatni Európának, hogy ő egyedül és tsupán belső jólletével foglalatokodik, a' békességet éppen úgy szereti, mint a' szabadságot, és szomszédjainak tsak boldogságát és nyugodalmát akarja. Tisztelet minden jussoknak, gond minden Interestesznéknek, jólélek az igazgatásban — ezek a' legjobb eszközök a' Felekezeteknek kifegyverkeztetésére és visszahozására ama bizodalomnak az elemekbe, és állandóságnak az Institutiokba, mellyek a' Népek boldogságának és az Országok erejének leghátorságosabb Zalogai. — Pair Urak és Követ Urak! Mihelyt a' Kamarák Constituálva lesznek, közleni fogom az Urakkal Ö Fgének X Károlynak a' Királyságról Lemondó-levelét. Ugyanazon levélben lemond Ö Kir. Hertzegsége is Frantzia Orzági Lajos Antal, a' Dauphin hasonlóan minden jussairól. Ezen Akta tegnap Aug. 2-ikán estvéli 11 órakor adattatott által kezembe. Megparantsolom, hogy az a' Förendek Háza levéltárjába most reggel betétessek, és a' Moniteurnek hivatalos részébe beiktattatom.“ —

A' Moniteur kiadta Aug. 4-dikén X Károly Királynak azon hivatalos írását, mellyben mind a' maga mind a' Dauphin nevében a' Frantzia Királyságról lemond, 's arra való jussát a' Bordeuxi Hertzegnek (ki most 10 esztendő) mint Unokájának általengedi. Ezt a' nevezetes Actat a' jövő Ujságlevelünkben közleni fogjuk.

Egy levél szerint, Párisból Aug. 5-dikén, a' Királyi Fámília Charles-en és Dréux-n keresztül Cherbourg

ba megy, hogy ott, a' mint vélekednek hajóra ülven Angliába általmenjen.

N a g y B r i t a n n i a .

London Jul. 31 kén. Gróf Aberdeen Jul. 28-kán és 29-kén hosszú Conferentziákat tartott az Austriai és Orosz Követekkel, és 29 ikben a' Ministerek 3 órákig tartó tanácsot ültek. Mind-ezen értekezéseknek és tanácskozásoknak tárgyai a' Frantzia Országból jött Ujságok valának.

London Jul. 28-dikán. A' Király Jul. 26-kán reggel megmustrálta a' Királyi Házi Seregeket és némelly más regementeket. Annakutánna a' Királynéval, 's a' Würtembergi Királlyal együtt Hertzeg Wellingtonhoz ment fölötökre. A' Királyné, a' Hertzegtől vezetve megjelent a' Palota Balkonján, és eleven örömkáltásokkal köszöntetett, ugyan az történt, midőn a' Király, hasonlóan Hertzeg Wellingtonnal, későbbben kilépne. — Ugyan ezen a' napon a' Térd-Pántlika Rendnek Káptalanja tartatott, és a' Würtembergi Király a' Rendnek tziinjelével megékesítetett.

Az új Parlament öszvegyülésének napja Sept. 14-kére vagyon elhatározva. A' Skotziai Lordok Sept. 2-dikán fognak Edinburghban öszvegyülni, azoknak a' 16 Skotziai Paireknek, kik nekik a' Fő Rendek házában Képviseleik legyenek elválasztására.

A' Király megparantsolta, hogy minden számadások, mellyek a' Királyi házat illetik, Néki bemutattassanak, mivel jobbágyai előtt a' takarekosságban Maga akar jó példával előmenni.

Lord Exmouth veres zászlós Admirálissá, Sir Smith fejer zászlós Admirálissá, és Sir Codrington fejer zászlós Vice Admirálissá kinevezettek; Generalis Lord Aylmer a' Britanniai

Éjszak Amérikanak Fő Kapitányjává 's Fő helytartójává és Generalis Mackie Sz. Lucia nak Helytartójává tétettek.

Orosz és Lengyel Ország.

Pétervára Jul. 23-kán. Gróf Orloff egy drága pikszist nyert a' Tsászártól ajándékban, melly Ő Fgének képevel ékeskedik, egy Ts. kegyelmes levéllel egyetemben, mellyben Ő Fge nékie, Török Országi Követségének végzésevel való tellyes megelégedését jelenti. — Vice Admiralis Rosnov a' Kronstadti Híkötnök Kommandírozója a' Nevsky Sándor Rendnek vitézzévé tétett. — Midőn a' minap (a' Tsászárné születése innepén) Peterhofban a' nagy Udvarlás és paradé tartana, sok Vendégeknek szerentséjek vala Constantin Nikolajevits Nagyhertzeget látni. A' kis Nagy Hertzeg igen eleven virgontz gyermek; a' Rastély Udvarában kezénél fogva vezetett, egy Orosz felsőingetskében öltözve az Ismailov Regementnek tábori sapkáját viselte. A' Strása kiállásakor kezé a' kis Printz sapkájához emelte és felszóval köszöntötte a' katonákat. Későbben midőn a' Tsászár fiatskáját a' vállán tartva az ablakon kinézne, az Udvaron özvegyülekezett sokaság hangos Örvendezésre fakadt. A' Tsászár harátságosan köszöntötte a' népet.

Az Orosz Seregek Erzerumból, a' hol majd egész esztendőt töltöttek, Jun. 17-kén kijöttek és Generalis Pankratiev a' várost a' tartományalegyütt a' Török Kiküldöttnek Salachor-Aly Beynek által adta. — Odessában Jul. 6-ká ravirradóra éjjel rettenetes szélvész volt. Varsó Jul. 25-kén. Ő Fge a' Tsá-

szár és Király, a' szegényeknek gyámlítására 100,000 forintot ajándékozott, mellynek ki osztása egy Biztosságra nagyon bízva Hg Czarniecki felügyelése alatt. — Feldmarsal Gróf Diebits-Sabalkansky Jul. 21-kén elútazott a' városból Tulstsinba.

M a g y a r O r s z á g.

Igen gyászos esetről tudósítatunk Malaczkáról, melly oda nem meszsze Detrekön vadászat közben történt. A' vadra esett lövésből, melly nem talált, a' golyóbis egy fa derekának ment's onnan félre pattanván halálosan megsebesítette Mgs Erdödi Gróf Pálffy Miklós Urat, úgy hogy velt sebében kevés minúta után örökre elhunyt. — A' szerentsetlenül meghalálozott Gróf, Ts. K. Kamarás, a' Braziliái Tsász. Sz. Benvenuto d' Aviz Rendnek Kommandátora, a' Szitzilii Kir. Katonai Erdem Rendnek Vitéze és Ts. K. Kapitány, Testvér Ötse volt Fő Méltóságú Pálffy Antal Ő Hertzégének. Életének 34-dik esztendejében történt gyászos halálát özvegyen maradt Hitvesén született Gróf Rossi Thérézián kívül, három árván maradt magzati Thérézia, Pál és Antal siratják.

A' pénz folyamat Augustus' 12-dikén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 98 1/6
Az 1820-béli sorsosok, 177 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 127 3/5
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 58 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1288 4/5 for. ton,
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó s e f, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obers Bäcker-Strasse Nro 755.)